

**INFORMACJE O CHARAKTERZE JAKOŚCIOWYM
I ILOŚCIOWYM DOTYCZĄCE ADEKWATNOŚCI
KAPITAŁOWEJ EURO BANKU SA
WG STANU NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 2009**

SPIS TREŚCI

I WSTĘP	3
II. CELE I ZASADY ZARZĄDZANIA POSZCZEGÓLNYMI RODZAJAMI RYZYKA	3
III. FUNDUSZE WŁASNE	12
IV. PRZESTRZEGANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH	13
V. RYZYKO KREDYTOWE I RYZYKO ROZMYCIA	14
VI. RYZYKO OPERACYJNE	18
VII. NARAŻENIE NA RYZYKO STOPY PROCENTOWEJ POZYCJI ZAKWALIFIKOWANYCH DO PORTFELA BANKOWEGO	18

I WSTĘP

1. Dane identyfikujące Bank

Euro Bank S.A. („Bank”) („Spółka”) („Euro Bank”) z siedzibą we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 72 jest wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabryczna, VI Wydział Gospodarczy pod numerem KRS 0000025313, numer REGON 006234590.

Euro Bank S.A. jest spółką należącą do Grupy Société Générale S.A. (99,44% kapitału) z siedzibą w Paryżu.

2. Podstawa ujawnienia

Niniejszy dokument stanowi realizację Polityki Informacyjnej Banku definiującej zakres, zasady i sposób publikacji informacji określonych z uwzględnieniem przepisów art. 111 i art. 111a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2002r. Nr 72, poz. 665 z późn. zmianami), przepisów uchwały nr 385/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i sposobu ogłaszania przez banki informacji o charakterze jakościowym i ilościowym dotyczących adekwatności kapitałowej oraz zakresu informacji podlegających ogłaszaniu (Dz. Urzędowy Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 31 grudnia 2008r., poz. 39), przepisów uchwały nr 77/2010 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 marca 2010r. w sprawie banków objętych obowiązkiem ogłaszania informacji w zakresie określonym uchwałą nr 385/2008 KNF (..) oraz dokumentu „Polityka Informacyjna Euro Banku S.A.” zatwierdzonego Uchwałą nr 09/05/2009 Rady Nadzorczej Euro Banku S.A. we Wrocławiu z dnia 27 maja 2009 roku.

Bank umieszcza, w sposób ogólnie dostępny, w miejscu wykonywania czynności, informację na temat dostępu do zasad polityki informacyjnej.

Bank ogłaszając do publicznej wiadomości wszelkie informacje, również objęte tym dokumentem, kieruje się zasadą, iż wszystkie udostępnione informacje prezentują prawidłowo, rzetelnie i jasno sytuację majątkową i finansową oraz wynik finansowy Banku w obowiązującym zakresie i zgodnie z przepisami.

3. Okres objęty ujawnieniem

Informacje objęte wymogami Uchwały prezentowane są za okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r.

II. CELE I ZASADY ZARZĄDZANIA POSZCZEGÓLNYMI RODZAJAMI RYZYKA

1. Ogólne zasady podejścia Banku do ryzyka

Zarządzanie ryzykiem w Euro Banku SA odbywa się w oparciu o regulacje nadzorcze oraz przepisy wewnętrzne Banku przyjęte przez Zarząd i zaakceptowane przez Radę Nadzorczą. Ogólny cel oraz zasady obowiązujące w Banku w procesie zarządzania ryzykiem określa dokument System Zarządzania Ryzykiem w Euro Banku SA.

Zadaniem systemu zarządzania ryzykiem jest identyfikacja, pomiar lub szacowanie oraz monitorowanie ryzyka występującego w działalności Banku służące zapewnieniu prawidłowości procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez Bank działalności.

System zarządzania ryzykiem w Euro Banku opiera się na następujących elementach:

- odpowiedniej strukturze organizacyjnej banku dostosowanej do wielkości i profilu ponoszonego ryzyka i podziale zadań zapewniającego niezależność pomiaru, monitorowania i kontrolowania ryzyka od działalności operacyjnej, z której wynika podejmowanie ryzyka przez Bank,
- strategiach i procedurach, regularnie aktualizowanych, opisujących podział obowiązków stosownie do struktury organizacyjnej banku, zasady współpracy jednostek oraz inne zasady, których celem jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w banku,
- okresowej informacji, zatwierdzonej przez Zarząd i przekazywanej Radzie Nadzorczej, przedstawiającej w sposób rzetelny, przejrzysty i syntetyczny rodzaje i wielkość ryzyka w działalności banku.

Zarządzanie ryzykami w Euro Banku odbywa się zgodnie z zasadami prawa polskiego i wymogami organów nadzorczych, uwzględniając funkcjonowanie Banku w Grupie Société Générale.

Zarząd Euro Banku S.A. zatwierdza i aktualizuje listę ryzyk związanych z działalnością Banku.

W procesie zarządzania poszczególnymi rodzajami ryzyk biorą udział następujące podmioty:

- Zarząd Banku na bieżąco monitoruje sytuację Banku w zakresie wszelkich ryzyk, na które jest narażony lub może być narażony. Podejmuje odpowiednie działania mające na celu dostosowanie struktury organizacyjnej Banku do efektywnego zarządzania wszelkimi ryzykami. Zarząd Banku kierując się zakresem działalności dostosowuje procedury, w oparciu o które prowadzona jest działalność i zarządzanie ryzykami. Zarząd Banku odpowiada za opracowanie oraz, po zatwierdzeniu przez Radę Nadzorczą, wdrażanie strategii działania Banku.
- Rada Nadzorcza wspiera Zarząd Banku w efektywnym zarządzaniu Bankiem. W szczególności zatwierdza strategię działania Banku i strukturę organizacyjną adekwatną do skali działalności i ponoszonych ryzyk. W oparciu o okresowe raporty przedstawiane przez jednostki odpowiedzialne, Zarząd i Rada Nadzorcza monitorują ryzyka, na które narażony jest Bank oraz ich zmiany w czasie.
- Wyznaczone przez Zarząd jednostki organizacyjne Banku zajmują się zarządzaniem poszczególnymi rodzajami ryzyka.
- W zarządzaniu ryzykami istotną rolę pełnią również komitety doradcze, powołane przez Zarząd i działające na podstawie regulaminów, regulujących zakres ich pracy. Proces zarządzania ryzykami wspierany jest również wynikami audytów przekazywanych przez Departament Audytu Wewnętrznego i biegłych rewidentów.

2. Ryzyko kredytowe

2.1 Strategia i procesy zarządzania ryzykiem kredytowym

Zarządzanie ryzykiem kredytowym na poziomie strategicznym realizowane jest przez Zarząd Banku. Nadzór nad kreowaniem polityki Banku w zakresie ryzyka kredytowego sprawuje Rada Nadzorcza.

Euro Bank S.A. zdefiniował zasady zarządzania ryzykiem kredytowym adekwatne do profilu działalności Banku skoncentrowanego na rynku kredytów detalicznych udzielanych osobom fizycznym.

Naczelnym dokumentem stanowiącym ramowe zasady prowadzenia przez Bank polityki kredytowej oraz ustalającym najlepsze praktyki formułowania i realizacji strategii sprzedaży, marketingu i polityki ryzyka dla poszczególnych produktów kredytowych jest „Polityka Kredytowa Euro Bank S.A.”

Polityka Kredytowa Euro Bank S.A. zawiera, m.in. takie elementy, jak:

- profil ryzyka,
- rynki docelowe i produkty,
- dywersyfikacja ryzyka,
- sposoby ograniczania ryzyka i strat.

Ponadto, w skład systemu zarządzania ryzykiem kredytowym wchodzi następujące elementy:

- strategia, polityki i procedury,
- organizacja procesu kredytowego,
- ocena ryzyka kredytowego, system scoringowy,
- ograniczanie ryzyka kredytowego,
- monitorowanie ryzyka kredytowego.

Strategia, polityki i procedury

Naczelnym dokumentem stanowiącym ramowe zasady prowadzenia przez Bank polityki kredytowej oraz ustalającym najlepsze praktyki formułowania i realizacji strategii sprzedaży, marketingu i polityki ryzyka dla poszczególnych produktów kredytowych jest „Polityka Kredytowa Euro Bank S.A.”

Dokument ten, jak również istniejący system kompetencji kredytowych oraz szczegółowe polityki i procedury dotyczące poszczególnych segmentów klientów i produktów stanowią kompleksowy system zarządzania ryzykiem kredytowym i wyznaczają ramy dla prowadzenia działalności kredytowej Banku.

Organizacja procesu kredytowego

Jednoznacznie zdefiniowany proces kredytowy ma na celu zapewnienie efektywności i bezpieczeństwa działalności kredytowej Banku.

Podstawowe zasady organizacji procesu kredytowego to:

- rozdział funkcji biznesowych od zarządzania ryzykiem,
- podejmowanie decyzji kredytowych w oparciu o zasadę „dwóch par oczu” (decydujący głos przedstawicieli pionu zarządzania ryzykiem w procesie decyzyjnym),
- decyzje dotyczące zaangażowań w wyższych kwotach, zaangażowań długoterminowych, wybranych rodzajów transakcji, bądź segmentów klientów podejmowane są na poziomie Centrali Banku.

Ocena ryzyka kredytowego, system scoringowy

Przed udzieleniem kredytu Bank ocenia zdolność kredytową klienta analizując jego dane finansowe. Ocena ryzyka kredytowego wspierają systemy scoringowe wykorzystujące dane dotyczące klienta.

Systemy te – ich zasady, modele i platforma informatyczna są definiowane, budowane i nadzorowane przez wyspecjalizowaną jednostkę Departamentu Ryzyka i Analiz.

Systemy scoringowe mają szerokie zastosowanie w zarządzaniu ryzykiem kredytowym i są istotną częścią systemu raportowania w Banku.

Ograniczanie ryzyka kredytowego

Bank udziela kredytów klientom posiadającym zdolność kredytową. Ustanowienie zabezpieczenia ma na celu ograniczenie potencjalnej straty związanej z brakiem spłaty kredytu w przypadku pogorszenia się sytuacji kredytobiorcy. Ustanowione zabezpieczenia muszą być adekwatne do poziomu ponoszonego przez Bank ryzyka i charakteru finansowania.

Przyjmując zabezpieczenie Bank określa jego wartość możliwą do uzyskania w momencie zaspokajania się z zabezpieczenia, uwzględniając zarówno ryzyka ekonomiczne związane z zabezpieczeniem, jak i jego skuteczność i egzekwowalność.

Bank stworzył i rozwija spójny system zarządzania zabezpieczeniami kredytów, obejmujący procedury ustanawiania zabezpieczeń, standardowe wzory dokumentacji prawnej, wewnętrzne zasady wyceny zabezpieczeń, zasady rejestracji w systemach operacyjnych Banku, a także monitoring ich wartości i pewności prawnej.

Bank nie stosuje innych instrumentów ograniczania ryzyka kredytowego w rozumieniu załącznika nr 17 do uchwały nr 380/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 roku.

Monitorowanie ryzyka kredytowego

Ryzyko kredytowe jest monitorowane i kwantyfikowane w Banku w regularnym procesie, którego głównym elementem jest efektywny system klasyfikacji, składający się z odpowiednich procedur i narzędzi, tj. systemu ratingowego, systemu wczesnej identyfikacji ryzyka oraz mechanizmu identyfikacji i oznaczania zdarzeń niewykonania zobowiązań. Procedury w tym zakresie istnieją zarówno dla zaangażowań klasyfikowanych jako normalne, jak i zagrożone, podlegające działaniom restrukturyzacyjnym i windykacyjnym. Regularnemu monitorowaniu podlegają również przyjęte zabezpieczenia – ich wartość i pewność wykonania.

Monitoring kart scoringowych

Monitorowaniu podlega:

- skuteczność kart scoringowych mierzona wskaźnikiem skuteczności AR (Accuracy Ratio);
- stabilność kart scoringowych, wskazująca na adekwatność (lub jej brak) aktualnie stosowanych kart scoringowych do struktury klientów wnioskujących o kredyt.

Wyniki monitorowania systemu pozwalają na jednoznaczne porównanie wcześniejszych założeń co do planowanych efektów działania kart scoringowych z wynikami faktycznie uzyskiwanymi, a w przypadku stwierdzenia rozbieżności jednoznacznie wskazują te elementy systemu, które wymagają modyfikacji.

2.2 Struktura i organizacja jednostki odpowiedzialnej za ryzyko kredytowe

W Banku funkcjonuje zorganizowany proces zarządzania ryzykiem, w którym uczestniczą organa statutowe Banku, Komitet Ryzyka, Departament Ryzyka i Analiz oraz wyznaczone komórki organizacyjne i pracownicy.

Zarządzanie ryzykiem kredytowym na poziomie strategicznym realizowane jest przez Zarząd Banku. Nadzór nad kreowaniem polityki Banku w zakresie ryzyka stopy procentowej sprawuje Rada Nadzorcza.

Rola Komitetu Ryzyka

Komitet Ryzyka realizuje funkcje opiniotwórcze, do których należy opiniowanie:

- założeń polityki zarządzania ryzykiem kredytowym,
- poziomu ryzyka kredytowego,
- projektów nowych produktów bankowych,
- innych spraw zleconych przez Zarząd Banku.

Do zadań Komitetu Ryzyka należy w szczególności:

- Dbłość o nadzór nad jakością portfela kredytowego Banku,
- Zapewnienie właściwej oceny uzyskiwanych wyników ryzyka,
- Podejmowanie decyzji w zakresie przekazanych pod obrady wniosków,
- Analiza projektów wdrażanych przez Departament Ryzyka i Analiz,
- Analiza projektów wdrażanych przez Departament Decyzji Kredytowych,
- Wskazywanie Dyrektorowi Departamentu Ryzyka i Analiz oraz Dyrektorowi Departament Decyzji Kredytowych ważniejszych uwag i spostrzeżeń,
- Formułowanie propozycji i wskazywanie potencjalnych kierunków rozwoju w obszarze zarządzania ryzykiem kredytowym.

Posiedzenia Komitetu Ryzyka odbywają się w cyklach miesięcznych i stanowią jeden z najbardziej istotnych elementów kontroli wewnętrznej nad procesem zarządzania ryzykiem kredytowym.

Rola Departamentu Ryzyka i Analiz

Rola Departamentu Ryzyka i Analiz polega na zarządzaniu ryzykiem produktów bankowych oraz wspieraniu Zarządu Banku w podejmowaniu decyzji w zakresie ryzyka kredytowego.

Główne zadania Departamentu Ryzyka i Analiz obejmują, m.in.:

- Określanie bezpiecznych parametrów produktów finansowych oraz proponowanie ich parametrów w trakcie życia produktów,
- Definiowanie systemów do oceny klientów,
- Analiza spłacalności produktów,
- Monitorowanie wyników windykacji,
- Zarządzanie systemem zastrzeżeń,
- Prognozowanie poziomu ryzyka i rezerw,
- Dostarczanie Zarządowi Banku potrzebnych danych, prognoz, opinii, ekspertyz wykorzystywanych do podejmowania decyzji w zakresie ryzyka kredytowego,
- Udział w tworzeniu polityki zarządzania ryzykiem kredytowym,
- Udział w tworzeniu sprawozdań dla nadzoru bankowego.

2.3 Zakres i rodzaj systemów raportowania i pomiaru ryzyka kredytowego

System informacji zarządczej w ramach ryzyka kredytowego obejmuje raportowanie kluczowych wskaźników ryzyka, w tym:

- poziom akceptowalności wniosków kredytowych i poziom realizacji zaakceptowanych wniosków,
- wskaźniki jakości sprzedaży i jakości portfela kredytowego Banku, wskaźniki niespłacalności, wskaźniki poziomu kredytów straconych,
- koszt ryzyka ujęty w sprawozdaniach finansowych Banku,
- stabilność i skuteczność kart scoringowych.

Wyżej wymienione wskaźniki są prezentowane w podziałach określonych przez kluczowe cechy produktu, klienta, kanału dystrybucji.

Raportowanie jest przeprowadzane w cyklach miesięcznych. Wyniki monitorowania prezentowane są Zarządowi Banku w ramach Komitetów Ryzyka oraz podlegają raportowaniu do nadzoru właścicielskiego

Grupy Societe Generale. Kluczowe informacje systemu informacji zarządczej w zakresie ryzyka kredytowego są udostępniane przez platformę informatyczną uprawnionym do tego pracownikom Banku.

2.4 Zasady polityki stosowania zabezpieczeń i ograniczania ryzyka kredytowego

Bank w zależności od produktu kredytowego stosuje następujące rodzaje zabezpieczenia:

- upoważnienie do potrącania spłat z rachunku bieżącego pożyczkobiorcy,
- zgoda współmałżonka pożyczkobiorcy na zaciągnięcie pożyczki,
- poręczenie cywilne,
- ubezpieczenie podstawowe w banku obejmujące zakresem zdarzenia śmierci lub trwałego inwalidztwa klienta,
- dla kredytu konsolidacyjnego jeśli przedmiotem konsolidacji są zobowiązania współmałżonka klienta - poręczenie kredytu przez współmałżonka,
- hipoteka na nieruchomości kredytowanej lub innej należącej do kredytobiorcy lub osoby trzeciej,
- ubezpieczenie nieruchomości stanowiącej przedmiot zabezpieczenia, w tym nieruchomości w stadium budowy oraz cesja praw z tego ubezpieczenia,
- pełnomocnictwo do zawarcia umowy ubezpieczenia wymaganego umową kredytu,
- ubezpieczenie kredytu do czasu uzyskania prawomocnego wpisu hipoteki,
- hipoteka na innej niż kredytowana nieruchomości wraz z ubezpieczeniem tej nieruchomości oraz cesja praw z tego ubezpieczenia,
- cesja praw z umowy przedwstępnej, deweloperskiej, umowy o budowę lokalu w przypadku budowy nieruchomości mieszkalnej przez dewelopera lub spółdzielnię mieszkaniową,
- przewłaszczenie na zabezpieczenie,
- ubezpieczenie nieruchomości od utraty wartości oraz cesja praw z tego ubezpieczenia,
- ubezpieczenie kredytobiorcy od utraty pracy oraz cesja praw z tego ubezpieczenia.
- umowa ubezpieczenia niskiego wkładu własnego, jeżeli kredytobiorca nie wniósł wkładu własnego.

Przy wyborze zabezpieczeń Bank kieruje się rodzajem i wielkością kredytu, okresem kredytowania oraz oceną ryzyka kredytowego transakcji i innych zagrożeń.

3. RYZYKO STOPY PROCENTOWEJ

3.1 Strategia i procesy zarządzania ryzykiem stopy procentowej

Ryzyko stopy procentowej definiowane jest jako ryzyko wynikające z narażenia aktualnego i przyszłego wyniku finansowego Banku oraz jego kapitału na niekorzystny wpływ zmian poziomu stóp procentowych. Wśród specyficznych aspektów ryzyka stopy procentowej związanych z księgą bankową Bank koncentruje się w szczególności na zarządzaniu ryzykiem niedopasowania terminów przeszacowania, które rozumiane jest jako ryzyko zagrożenia wyniku Banku w sytuacji niekorzystnych zmian stóp procentowych z tytułu niedopasowania aktywów i pasywów w poszczególnych terminach przeszacowania lub istotnej zmiany struktury przeszacowania pozycji w bilansie powodującej zmiany wyniku z tytułu odsetek.

Celem zarządzania ryzykiem stopy procentowej jest utrzymanie zmienności wyniku finansowego wynikającego ze zmian stóp procentowych w granicach nie zagrażających bezpieczeństwu Banku. Cel ten realizowany jest poprzez zapobieganie niepożądanym fluktuacjom wpływów odsetkowych netto oraz poziomów kapitałów na skutek zmian rynkowych stóp procentowych, optymalizację portfela aktywów pod względem rentowności i wrażliwości na zmianę stóp procentowych oraz optymalizację marż odsetkowych.

3.2 Struktura i organizacja jednostki odpowiedzialnej za ryzyko stopy procentowej

Zarządzanie ryzykiem stopy procentowej na poziomie strategicznym realizowane jest przez Zarząd Banku. Nadzór nad kreowaniem polityki Banku w zakresie ryzyka stopy procentowej sprawuje Rada Nadzorcza.

Jednostką odpowiedzialną za okresowe wykonanie analiz dotyczących ryzyka stopy procentowej jest Departament Controllingu. Z częstotliwością miesięczną przekazywany jest raport do Komitetu Zarządzania Aktywami i Pasywami, który rekomenduje Zarządowi sposób zabezpieczenia bilansu Banku. Departament Skarbu odpowiada za wykonanie transakcji zabezpieczających. Departament Controllingu sprawuje kontrolę nad wysokością kwotowego wskaźnika wrażliwości bilansu Banku na zmianę stóp procentowych.

3.3 Zakres i rodzaj systemów raportowania i pomiaru ryzyka stopy procentowej

Podstawowym ryzykiem stopy procentowej, na jakie narażony jest Bank jest ryzyko niedopasowania terminów przeszacowania. W celu pomiaru tego ryzyka Bank przeprowadza w cyklach miesięcznych analizę luki niedopasowania terminów przeszacowania.

Analizie podlega cały bilans Banku. Wyliczone są luki niedopasowania okresów przeszacowania aktywów i pasywów. Na ich podstawie obliczany jest kwotowy wskaźnik wrażliwości bilansu Banku na zmianę stóp procentowych o 1% i 2%. Na podstawie luki przeprowadzana jest analiza scenariuszowa potencjalnego wyniku odsetkowego Banku spowodowanego niedopasowaniem terminów przeszacowania/zapadalności aktywów i pasywów. Rozpatrywane są różne scenariusze, w których rozważa się zmianę wyniku odsetkowego na zamkniętym portfelu na dzień analizy i skokowej zmianę oprocentowania stóp procentowych. Warianty prezentowane są w postaci wykresów potencjalnej zmiany wyniku odsetkowego w czasie pokazywanej narastająco.

3.4 Zasady polityki stosowania zabezpieczeń i ograniczania ryzyka stopy procentowej

W celu kontrolowania akceptowalnego poziomu ryzyka Zarząd Banku zatwierdza limity wewnętrzne wyznaczające dopuszczalny poziom ekspozycji Banku na ryzyko stopy procentowej z uwzględnieniem założeń strategii rozwoju oraz planów finansowych zatwierdzonych przez Radę Nadzorczą.

Bank stosuje limity wewnętrzne na kwotowy wskaźnik wrażliwości bilansu Banku:

- Całkowity – obejmujący wszystkie aktywa i pasywa narażone na zmianę stóp procentowych,
- Krótkookresowy - obejmujący wszystkie aktywa i pasywa o okresie przeszacowania do jednego roku narażone na zmianę stóp procentowych,
- Średniookresowy - obejmujący wszystkie aktywa i pasywa o okresie przeszacowania powyżej jednego roku do 7 lat narażone na zmianę stóp procentowych,
- Długookresowy - obejmujący wszystkie aktywa i pasywa o okresie przeszacowania powyżej 7 lat narażone na zmianę stóp procentowych.

Weryfikacja limitów odbywa się w cyklach miesięcznych i podlega jej bilans Banku na koniec każdego miesiąca.

4. Ryzyko płynności

4.1 Strategia i procesy zarządzania ryzykiem płynności

Płynność banku to zdolność do terminowego regulowania zobowiązań oraz zdolność do pozyskiwania funduszy na sfinansowanie nieoczekiwanego wycofania depozytów, zdolność do generowania przez bank dodatniego salda przepływów gotówkowych w określonym horyzoncie czasowym. Obowiązek banku dotyczący utrzymywania płynności płatniczej dostosowanej do rozmiarów i rodzaju prowadzonej działalności wynika z przepisów ustawy Prawo bankowe. Zarządzanie płynnością należy więc do najważniejszych obowiązków banku.

Celem polityki banku w zakresie utrzymania płynności jest zapobieganie wystąpieniu sytuacji kryzysowej, a nie jej przetrwanie, jak również określenie rozwiązań na jej przetrwanie. Bank powinien zapewnić sobie możliwość uregulowania zobowiązań płatniczych, wypłaty środków deponentom, wywiązania się z przyjętych zobowiązań kredytowych oraz pełnego wykonania innych zobowiązań jedynie częściowo wykorzystanych przez klientów. Bank w każdej sytuacji powinien znać i zapewnić sobie poziom płynności niezbędny do wykonania zobowiązań.

4.2 Struktura i organizacja jednostki odpowiedzialnej za ryzyko płynności

Organizacja procesu zarządzania ryzykiem płynności przedstawia się następująco.

Zarządzanie ryzykiem płynności na poziomie strategicznym realizowane jest przez Zarząd Banku. Nadzór nad kreowaniem polityki Banku w zakresie ryzyka płynności sprawuje Rada Nadzorczą.

Komitet ds. Zarządzania Aktywami i Pasywami Banku zwany dalej ALCO:

- wydaje zalecenia dla Departamentu Skarbu odnośnie ograniczania ryzyka płynności.
- opiniuje zasady określające zarządzanie ryzykiem płynności.
- rekomenduje dopuszczalne wartości limitów.

Departament Skarbu:

- zarządza płynnością krótkookresową w ramach określonych limitów.
- realizuje wytyczne ALCO dotyczące sposobów ograniczania ryzyka płynności.
- uczestniczy w opracowywaniu zasad zarządzania płynnością średnio- i długookresową.

Departament Ryzyka i Analiz:

- opracowuje metodologię badania spłacalności kredytów. Sporządza, na bazie prognoz sprzedaży kredytów Departamentu Sprzedaży, prognozę obliża kredytowego.
- dostarcza danych niezbędnych do analizy stabilności bazy depozytowej.
- sporządza prognozę salda depozytowego uwzględniając współczynniki rolowania i zrywania lokat terminowych.

Departament Controllingu:

- analizuje i raportuje na ALCO wartość współczynnika wypłacalności
- analizuje i raportuje na ALCO wysokość marży banku.
- proponuje i wdraża metody analizy ryzyka płynności.
- sporządza raporty płynnościowe i przedstawia je na ALCO
- opracowuje zasady zarządzania płynnością średnio- i długookresową
- opracowuje plany awaryjne zarządzania płynnością.

4.3 Zakres i rodzaj systemów raportowania i pomiaru ryzyka płynności

Zasady polityki płynności reguluje dokument „Regulamin zarządzania płynnością w Euro Banku S.A.”. Wśród najważniejszych elementów procesu pomiaru i monitorowania ryzyka płynności wymienić należy działania Banku w następujących obszarach:

Nadzorcze miary płynności.

Zgodnie z Uchwałą KNF nr 386/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie ustalenia wiążących Banki norm płynności, Bank zobowiązany jest do utrzymania płynności krótko- i długoterminowej na adekwatnym poziomie w każdym dniu roboczym. W tym celu wyliczane są nadzorcze miary płynności zgodnie z definicją zawartą w Uchwale. W przypadku, gdy w danym dniu sprawozdawczym nadzorcze miary płynności ukształtowały się poniżej ustalonych limitów, Bank zobowiązany jest w ciągu 5 dni roboczych zawiadomić Komisję Nadzoru Finansowego o zaistniałym fakcie oraz niezwłocznie podjąć działania zmierzające do przywrócenia poziomu środków zabezpieczających płynność do adekwatnego poziomu.

Kalkulacje nadzorczych miar płynności za każdy dzień roboczy przygotowuje Departament Controllingu nie później niż w ciągu 2 następujących dni roboczych. Za bieżące monitorowanie nadzorczych miar płynności oraz podejmowanie działań mających na celu utrzymanie płynności na adekwatnym poziomie odpowiada właściwy członek Zarządu Banku nadzorujący pracę Departamentu Controllingu.

Rezerwa obowiązkowa

Bank jest zobligowany do utrzymywania na rachunku w NBP wartości środków odpowiadających zadeklarowanej wysokości rezerwy obowiązkowej. Średnia stanów rachunków w NBP w danym miesiącu nie może być niższa niż zadeklarowana wysokość rezerwy obowiązkowej

Współczynnik wypłacalności

Współczynnik wypłacalności nie może spaść do poziomu niższego niż 8% (lub innego (wyższego niż 8%) – zalecanego aktualnie przez nadzór bankowy). Bank wylicza i przesyła do NBP wymogi wchodzące w skład całkowitego wymogu kapitałowego będącego podstawą wyliczania współczynnika wypłacalności.

4.4 Zasady polityki stosowania zabezpieczeń i ograniczania ryzyka płynności

Badanie ryzyka płynności w Euro Banku S.A. wspomagane jest systemem limitów ograniczających górną jego granicę. Rodzaj limitów oraz ich wysokość jest ściśle uzależniona od wyznaczonych strategicznych celów banku oraz bieżącej sytuacji banku i jego otoczenia. Wymagają więc one okresowej weryfikacji w celu stwierdzenia ich bieżącej przydatności w działalności operacyjnej oraz w celu ewentualnego zaostrożenia (przejściowego lub stałego).

Zarząd banku weryfikuje limity płynnościowe w cyklach rocznych (do końca I kwartału) System limitów w Euro Banku SA obejmuje:

- limit niedopasowania aktywów/ pasywów,
- limit zapasu aktywów wysokopłynnych
- limit płynności długookresowej,
- limit uzależnienia od dużych depozytów,
- limit na lokaty składane w innych bankach,
- limit wszystkich pozycji pozabilansowych

Bank stale utrzymuje rezerwy płynnościowe, które pozwalają na zapewnienie środków pieniężnych dla zrealizowania zobowiązań płatniczych w przypadku np. sezonowego odpływu depozytów lub niewspółmiernej do przyrostu depozytów dynamiki akcji kredytowej.

Bank monitoruje ponadto sytuację płynnościową pod kątem wystąpienia sytuacji awaryjnych w postaci gwałtownego odpływu depozytów. Zasady postępowania w przypadkach zaistnienia głębokiego zagrożenia dla płynności banku określa Plan Zabezpieczenia Płynności Euro Banku S.A. w sytuacji awaryjnej. Dokument definiuje stosowne działania, które z jednej strony powinny polegać na zahamowaniu odpływu depozytów a z drugiej strony na uruchomieniu awaryjnych źródeł pozyskiwania środków.

5. Ryzyko rynkowe

5.1 Strategia i procesy zarządzania ryzykiem rynkowym

Ryzyko rynkowe definiuje się jako prawdopodobieństwo poniesienia potencjalnej straty, gdy zaistnieją niekorzystne zmiany cen rynkowych Bank w prowadzeniu swojej działalności może być narażony na różnego rodzaju ryzyka rynkowe w zależności od skali działalności i rodzaju przeprowadzanych działalności. W obszarach działalności podejmowanej przez Euro Bank SA narażony jest on na ryzyko kursowe, które definiowane jest jako ryzyko powstania straty z tytułu zmiany kursów walut w związku z niedopasowaniem należności i zobowiązań wyrażonych w walucie. Ryzyko walutowe określa się w wysokości pozycji otwartej w danej walucie i wyraża się w tej walucie i w złotychkach.

Bank nie prowadzi gotówkowych transakcji walutowych oraz nie prowadzi walutowych rachunków bieżących i depozytowych. Ryzyko walutowe występujące w Banku związane jest głównie z kredytem hipotecznym denominowanym w walucie.

5.2 Struktura i organizacja jednostki odpowiedzialnej za ryzyko rynkowe

Organizacja procesu zarządzania ryzykiem walutowym została dostosowana do skali działalności i podejmowanego ryzyka i przedstawia się następująco.

Zarządzanie ryzykiem rynkowym na poziomie strategicznym realizowane jest przez Zarząd Banku. Nadzór nad kreowaniem polityki Banku w zakresie ryzyka rynkowego sprawuje Rada Nadzorcza.

Departament Controllingu:

- opracowuje zasady pomiaru i kontroli ryzyka walutowego w Banku oraz dokonuje ich aktualizacji,
- dokonuje kontroli działalności Departamentu Skarbu w zakresie przestrzegania ustalonych limitów,
- przedkłada propozycje limitów pozycji walutowych,
- przygotowuje cykliczną informację zarządczą w zakresie ryzyka walutowego i przedstawia ją Zarządowi.

Departament Skarbu:

- na bieżącego zawiera transakcje w ramach posiadanych limitów.

Departament Rachunkowości:

- sporządza sprawozdawczość dotyczącą pozycji walutowej oraz odpowiada za obsługę back-office transakcji zawieranych w Departamencie Skarbu.

5.3 Zakres i rodzaj systemów raportowania i pomiaru ryzyka rynkowego

Departament Controllingu przygotowuje w ujęciu miesięcznym raport kształtowania się pozycji walutowej oraz przestrzegania limitów.

5.4 Zasady polityki stosowania zabezpieczeń i ograniczania ryzyka rynkowego

Bank posiadał w swojej ofercie tylko jeden produkt kredytowy generujący ryzyko walutowe – kredyt hipoteczny denominowany w walucie obcej (franku szwajcarskim). Finansowanie tego produktu oparte jest na linii otrzymanej od podmiotu dominującego Grupy Societe Generale. Podstawową regułą a zarazem limitem w zarządzaniu ryzykiem walutowym jest utrzymywanie pozycji walutowej na poziomie nie przekraczającym 1% funduszy własnych.

Dla zapewnienia prawidłowego bieżącego zarządzania ryzykiem walutowym w Banku każdego dnia sporządza się raport pozycji walutowej Banku. W oparciu o raport Departament Skarbu zawiera transakcje w celu domknięcia pozycji walutowej. Transakcje takie zawierane są w ramach przyznanego limitu zatwierdzonego przez Zarząd.

W rachunku pozycji walutowych Banku wyznaczane są pozycje netto dla każdej waluty oddzielnie oraz całkowita pozycja walutowa Banku. Pozycje netto w poszczególnych walutach obcych oraz pozycję całkowitą oblicza się zgodnie postanowieniami zawartymi w Uchwale KNF nr 380/2008 z dnia 17 grudnia 2008r.

Dla celów kontroli ryzyka walutowego Zarząd Banku, po zaciągnięciu opinii Komitetu ALCO wyznacza limity. Limity te określają dopuszczalne poziomy ryzyka walutowego:

- limit na pozycje walutowe netto dla poszczególnych walut obcych,
- limit na pozycję walutową całkowitą.

6. Ryzyko operacyjne

6.1 Strategia i procesy zarządzania ryzykiem operacyjnym

Zarządzanie ryzykiem operacyjnym w Euro Banku S.A. obejmuje identyfikację i pomiar ryzyka operacyjnego występującego w poszczególnych aspektach działalności Banku, ocenę poziomu ryzyka na podstawie wdrożonych w tym celu narzędzi, jak również skuteczności istniejących kontroli, a także wdrażanie działań mających na celu ograniczanie tego ryzyka.

Zarządzanie ryzykiem operacyjnym opiera się na zatwierdzonych przez Zarząd dokumentach wewnętrznych Banku, do których należą m.in. System zarządzania ryzykiem w Euro Banku S.A., Procedura zarządzania ryzykiem operacyjnym, Procedura dotycząca gromadzenia strat operacyjnych.

Regulacje wewnętrzne przedstawiają organizację i funkcjonowanie procesu zarządzania ryzykiem operacyjnym w Banku oraz narzędzia pomiaru i identyfikacji ryzyka stosowane w Banku. Przedmiotowe narzędzia pomiaru są na bieżąco aktualizowane i dostosowywane do działalności Banku, a ich analiza krzyżowa pozwala zapewnić analityczną ocenę ekspozycji Banku na ryzyko operacyjne. Wyniki przedstawiane są z częstotliwością kwartalną, podczas posiedzeń Komitetu ds. Ryzyka Operacyjnego lub Komitetu Koordynacji Kontroli Wewnętrznej, jak również przekazywane do wiadomości Zarządu (kwartalnie) i do Rady Nadzorczej (rocznie).

Okresowy przegląd dokonywany przez audyt wewnętrzny pozwala na niezależną ocenę działalności w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym.

6.2 Struktura i organizacja jednostki odpowiedzialnej za ryzyko operacyjne

Zarządzanie ryzykiem operacyjnym w Euro Banku S.A. odbywa się we wszystkich jednostkach operacyjnych Banku w zakresie kategorii ryzyk i obszarów, które ich dotyczą.

Koordynacja zarządzania ryzykiem operacyjnym odbywa się na poziomie Departamentu Zarządzania Ryzykiem Operacyjnym i Compliance, w ramach którego powołany został Korespondent ds. Ryzyka Operacyjnego.

Departament współpracuje ze specjalistycznymi jednostkami Banku, jak również z Komitetem ds. Ryzyka Operacyjnego oraz z Komitetem Koordynacji Kontroli Wewnętrznej. Komitety powołane zostały uchwałami Zarządu w celu monitoringu zarządzania ryzykiem operacyjnym i analizy raportów dotyczących ryzyka operacyjnego Banku. Komitety działają w charakterze ciał doradczych i mają możliwość formułowania wniosków do Zarządu lub innych jednostek Banku w celu polepszania systemu zarządzania ryzykiem operacyjnym. Posiedzenia Komitetu ds. Ryzyka Operacyjnego lub Komitetu Koordynacji Kontroli Wewnętrznej odbywają się raz na kwartał (w danym kwartale musi odbyć się posiedzenie przynajmniej

jednego komitetu), a spotkania obejmują aspekty związane z zarządzaniem ryzykiem operacyjnym w Banku m.in. bieżącą informację na temat odnotowanych strat operacyjnych, ich analiz i podjętych kroków mających na celu wyeliminowanie nieprawidłowości, analizę kluczowych wskaźników ryzyka, analizę scenariuszy, wyników kontroli permanentnej, aspektów związane z Planem Ciągłości i Zarządzaniem Kryzysowym, bezpieczeństwem IT itd. Komitet omawia i analizuje również pozostałe aspekty związane z ryzykiem operacyjnym zidentyfikowanym w bieżącej działalności Banku.

6.3 Zakres i rodzaj systemów raportowania i pomiaru ryzyka operacyjnego

System raportowania opisany jest odpowiednimi procedurami i zawiera informację bieżącą dotyczącą incydentów związanych z ryzykiem operacyjnym, jak również informację okresową. Z częstotliwością kwartalną opracowywana jest kompleksowa informacja dotycząca wyników pomiarów ryzyka operacyjnego przez poszczególne dedykowane narzędzia pomiaru, analizy zdarzeń operacyjnych i planów działań opracowanych w wyniku analizy tych zdarzeń. Kwestie te omawiane są na Komitecie ds. Ryzyka Operacyjnego i przekazywane do informacji Zarządu. Na potrzeby Zarządu i Rady Nadzorczej sporządzana jest roczna informacja dotycząca skali, rodzajów, prawdopodobieństwa występowania i metod zarządzania ryzykiem operacyjnym. Poza tym, Bank sporządza sprawozdawczość do organów nadzorczych zgodnie z wymogami prawa.

6.4 Zasady polityki stosowania zabezpieczeń i ograniczania ryzyka operacyjnego

Bank dokonuje regularnej analizy zdarzeń i incydentów związanych z ryzykiem operacyjnym, w celu jego systematycznego ograniczania. Poza tym, Bank dokonuje regularnej analizy nowych obszarów działalności i nowych produktów, które mogą wpłynąć na zmianę profilu ryzyka, jak również dokonuje oceny ryzyka związanego z powierzaniem czynności firmom zewnętrznym. Bank ogranicza pewne obszary ryzyka operacyjnego poprzez zapewnienie właściwych procedur i kontroli wewnętrznej, a także poprzez zastosowanie odpowiednich ubezpieczeń i poprzez wdrożenie właściwych planów utrzymania ciągłości działalności i planów awaryjnych.

III. FUNDUSZE WŁASNE

Poniżej przedstawiono wartość poszczególnych składników funduszy własnych Grupy Societe Generale na dzień 31.12.2009r.

Kapitał regulacyjny, aktywa ważone ryzykiem oraz współczynniki wypłacalności (w mln euro)	
Kapitał akcyjny	42 204
Dywidendy	(392)
Udziały mniejszościowe	2 930
Akcje uprzywilejowane	1 445
Potrącenia wynikające z norm regulacyjnych ⁽¹⁾	(9 230)
Kapitał podstawowy (Tier One)	36 957
Potrącenia wynikające z postanowień Nowej Umowy Kapitałowej (Basel II)	(2 264)
Kapitał podstawowy (Tier One) po potrąceniach	34 693
Kapitał uzupełniający (Tier Two)	12 974
Inne potrącenia ^{(2) (3)}	(5 670)
Kapitał regulacyjny	41 996
Aktywa ważone ryzykiem:	324 080
- Ryzyko kredytowe	263 101
- Ryzyko rynkowe	13 900
- Ryzyko operacyjne	47 080
Współczynnik wypłacalności dla kapitału podstawowego Tier One (Basel II)	10,7%
Współczynnik wypłacalności dla kapitału regulacyjnego (Basel II)	13,0%

(1) wartość firmy (goodwill) z tytułu dokonanych przejęć, wartości niematerialne i prawne oraz potrącenia korekty z tytułu norm regulacyjnych

(2) potrącenia wynikające z postanowień Nowej Umowy Kapitałowej (Basel II) stosowane w odniesieniu do połowy wartości kapitału podstawowego (Tier One) oraz połowy wartości kapitału uzupełniającego (Tier Two)

(3) obejmujące wkłady/aktywa w instytucjach ubezpieczeniowych

Poniżej przedstawiono wartość poszczególnych składników funduszy własnych Banku w ujęciu jednostkowym na dzień 31.12.2009r.

Pozycja	Stan na dzień 31.12.2009 (w tys. zł)
Fundusze własne	888 017
Kapitał akcyjny	483 096
Kapitał zapasowy	334 377
Kapitał z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów trwałych	218
Zysk zaudytowany	76 772
Korekta funduszy o WNIP	- 6 446

Klasa Ekspozycji	Wymóg kapitałowy w tys. zł
Ekspozycje wobec rządów i banków centralnych	-
Ekspozycje wobec instytucji	15 395
Ekspozycje wobec przedsiębiorstw	-
Ekspozycje detaliczne	486 173
Ekspozycje zabezpieczone na nieruchomościach	65 903
Ekspozycje przeterminowane	24 536
Pozostałe ekspozycje	12 593
RAZEM	604 600

IV. PRZESTRZEGANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH

Zgodnie z obowiązującym w Polsce Prawem Bankowym, banki są zobligowane do utrzymywania kapitałów własnych w wielkości adekwatnej do poziomu ponoszonego ryzyka.

Do pomiaru adekwatności kapitałowej stosowany jest tzw. współczynnik wypłacalności, wskazujący relację pomiędzy wymogami kapitałowymi z tytułu ryzyk, na jakie narażona jest działalność Banku do posiadanych kapitałów po uwzględnieniu zdefiniowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego obowiązkowych pomniejszeń.

Minimalna – wymagana przez Prawo Bankowe – wielkość współczynnika adekwatności kapitałowej nie może być niższa niż 8%.

Współczynnik wypłacalności stanowi podstawową miarę stosowaną w banku do zarządzania kapitałem.

Prowadzona polityka zarządzania kapitałem Banku zakłada utrzymywanie współczynnika wypłacalności na poziomie nie niższym niż 10%.

Aktywa bilansowe ważone ryzykiem	7 442 075
O stopie ryzyka 20%	91 103
O stopie ryzyka 35%	38 335
O stopie ryzyka 50%	87 323
O stopie ryzyka 75%	6 764 674
O stopie ryzyka 100%	454 909
O stopie ryzyka 150%	5 731
Zobowiązania pozabilansowe ważone ryzykiem	115 427
O stopie ryzyka 20%	17
O stopie ryzyka 50%	14 000
O stopie ryzyka 75%	101 410
O stopie ryzyka 100%	-
	7 557 502
Razem aktywa bilansowe i zobowiązania pozabilansowe ważone ryzykiem	
Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka kredytowego	604 600
Całkowity wymóg kapitałowy	677 171
Współczynnik wypłacalności	10,49%
Razem aktywa bilansowe i zobowiązania pozabilansowe ważone ryzykiem	7 557 502

Współczynnik wypłacalności na dzień 31.12.2009 r. został obliczony zgodnie z Uchwałą nr 380/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008r. Stanowi on wielkość, dla której licznikiem jest wartość funduszy własnych, a mianownikiem całkowity wymóg kapitałowy pomnożony przez 12,5. Wartość ta pokazywana jest w ujęciu procentowym.

V. RYZYKO KREDYTOWE I RYZYKO ROZMYCIA

1. Definicja należności podlegających utracie wartości

Na każdy dzień bilansowy Bank ocenia, czy istnieją obiektywne przesłanki utraty wartości danego składnika aktywów finansowych lub grup aktywów finansowych. O utracie wartości składnika lub grupy aktywów finansowych i stratach poniesionych z tego tytułu można mówić wówczas, gdy istnieją obiektywne przesłanki utraty wartości na skutek zdarzeń mających miejsce po początkowym ujęciu składnika aktywów oraz gdy to zdarzenie ma wpływ na możliwe do wiarygodnego oszacowania przyszłe przepływy pieniężne dotyczące tego aktywa lub grupy aktywów finansowych.

Katalog obiektywnych przesłanek utraty wartości (zdarzeń default) uwzględnia dane ilościowe i jakościowe, do których należą między innymi:

- wystąpienie istotnej kwoty zaległej powyżej 90 dni na którymkolwiek istotnym rachunku kredytobiorcy;
- znaczne pogorszenie sytuacji ekonomiczno-finansowej kredytobiorcy lub wystąpienie innych czynników stanowiących zagrożenie spłaty należności;
- restrukturyzacja polegająca na przyznaniu kredytobiorcy przez Bank, ze względów ekonomicznych lub prawnych wynikających z trudności finansowych kontrahenta, udogodnienia, którego w innym wypadku Bank by nie udzielił;
- wykrycie oszustwa lub wyłudzenia/ próby wyłudzenia kredytu;
- wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego do rachunku;
- upływ terminu wypowiedzenia umowy kredytowej.

Kwotę straty dla należności o statusie default oblicza się jako różnicę między wartością bilansową danego składnika aktywów, a bieżącą wartością szacowanych przyszłych przepływów pieniężnych, zdyskontowaną według pierwotnej efektywnej stopy procentowej danego składnika aktywów finansowych.

2. Metody przyjęte do ustalania korekt wartości i rezerw

Wycena ekspozycji kredytowych w zakresie utraty wartości

Zasady wyceny ekspozycji kredytowych w zakresie utraty wartości w Banku kształtowane są w oparciu o zasady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej oraz Rekomendacji R wydanej przez Komisję Nadzoru Bankowego.

Dla celów wyceny wprowadzono podział całego portfela kredytowego na następujące pod-portfele:

- portfel indywidualny (indywidualnie istotne ekspozycje z przesłankami utraty wartości);
- portfel kolektywny (ekspozycje z przesłankami utraty wartości, indywidualnie nieistotne).

Ogólne założenia dotyczące wyceny portfela indywidualnego

Pomiar indywidualnej utraty wartości odbywa się dla wszystkich indywidualnie istotnych ekspozycji kredytowych, w przypadku których zidentyfikowano przesłanki wskazujące na utratę wartości.

Próg istotności, decydujący o przypisaniu ekspozycji z przesłankami utraty wartości do podportfela indywidualnego, ustalany jest na poziomie produktu.

Wyceny portfela indywidualnego dokonuje się w okresach miesięcznych. Jednak w przypadku uzyskania nowych znaczących informacji w okresie pomiędzy ocenami, niezwłocznie dokonuje się ponownej analizy oczekiwanych przepływów i, jeśli zasadne, odpowiednio koryguje wysokość odpisu aktualizującego.

W celu ustalenia wielkości utraty wartości ekspozycji kredytowej, dokonuje się analizy oczekiwanych przepływów pieniężnych z tytułu tej ekspozycji („odzysków”). W rachunku odpisów aktualizujących ujmowane są wszelkie istotne koszty zewnętrzne, jakie Bank planuje ponieść w celu wygenerowania odzysków.

Ogólne założenia dotyczące wyceny portfela kolektywnego

Pomiar utraty wartości w ujęciu kolektywnym odbywa się dla wszystkich indywidualnie nieistotnych ekspozycji kredytowych, w przypadku których zidentyfikowano przesłanki wskazujące na utratę wartości.

Szacunek przyszłych przepływów pieniężnych w portfelu kolektywnym dokonywany jest w oparciu o dane historyczne dotyczące przepływów pieniężnych dla ekspozycji o podobnych charakterystykach ryzyka.

Podziału na grupy homogeniczne dokonano w oparciu o następujące kryteria:

- kanał dystrybucji;
- typ produktu;
- kategoria względem liczby dni opóźnienia
- fakt wystąpienia w historii kredytu znaczącego opóźnienia .

Stopy odzysku wyliczane są na podstawie informacji o rzeczywistych spłatach rejestrowanych w hurtowni danych Banku.

Kolektywny odpis z tytułu utraty wartości wyliczany jest odrębnie dla każdej ekspozycji kredytowej w portfelu bieżącym w oparciu o średnie parametry odzysku wyznaczone dla portfela jednorodnego, do którego należy ekspozycja.

Model wyceny portfela kolektywnego podlega okresowej weryfikacji w zakresie danych wejściowych oraz założeń metodologicznych. Nadrzędnym celem weryfikacji modelu jest identyfikacja i oszacowanie różnic pomiędzy poziomem odpisów wyliczonym na podstawie stosowanego modelu, a rzeczywistym poziomem strat ponoszonych na portfelu kolektywnym.

Weryfikacja (back-testing) modelu przeprowadzana jest w okresach półrocznych. Wyniki przeprowadzonych przez Bank back-testów parametrów modelu oraz wnioski z nich płynące są każdorazowo dokumentowane i przedstawiane Komitetowi Ryzyka oraz kierowane do Zarządu Banku.

3. Łączna kwota ekspozycji według wyceny bilansowej (po korektach rachunkowych), bez uwzględnienia skutków ograniczania ryzyka kredytowego i średnia kwota ekspozycji w danym okresie w podziale na klasy

Przez kwotę ekspozycji należy rozumieć wartość określoną zgodnie z zasadami raportowania w ramach sprawozdawczości adekwatności kapitałowej COREP: wartość bilansową (netto) aktywów, wartość nominalną warunkowych zobowiązań pozabilansowych pomniejszoną o wartość utworzonych rezerw celowych oraz wartość ekwiwalentu bilansowego transakcji pozabilansowych (wyliczanego metodą wyceny rynkowej).

w tys. zł	Ekspozycje bilansowe - przed odpisami	Ekspozycje pozabilansowe	Razem ekspozycje - przed odpisami	korekty wartości - odpisy aktualizacyjne	ekspozycja po uwzględnieniu korekt wartości/ w pełni skorygowana wartość ekspozycji
Ekspozycje wobec rządów i banków centralnych	703 394	0	703 394	0	703 394
Ekspozycje wobec instytucji	630 159	28 086	658 245	0	658 245
Ekspozycje wobec przedsiębiorstw	0	0	0	0	0
Ekspozycje detaliczne	8 072 381	270 427	8 342 808	-104 711	8 238 097
Ekspozycje zabezpieczone na nieruchomościach	1 156 797	0	1 156 797	0	1 156 797
Ekspozycje przeterminowane	1 420 138	0	1 420 138	-1 114 196	305 942
Pozostałe ekspozycje	260 126	0	260 126	-3 998	256 128
Ekspozycje razem	12 242 995	298 513	12 541 508	-1 222 905	11 318 603

4. Struktura geograficzna ekspozycji w rozbiciu na obszary ważne pod względem istotnych klas ekspozycji wraz z dodatkowymi informacjami, jeżeli są istotne

Ekspozycje detaliczne, zabezpieczone na nieruchomościach i przeterminowane względem osób fizycznych na województwa

Województwo	Udział w zaangażowaniu względem osób fizycznych
Śląskie	17,35%
Mazowieckie	14,87%
Dolnośląskie	9,60%

5. Struktura branżowa ekspozycji lub w podziale według typu kontrahenta, w rozbiciu na klasy ekspozycji, wraz z dodatkowymi informacjami, jeżeli są istotne

Typ kontrahenta	Klasa ekspozycji	Kwota ekspozycji w tys. zł.	Struktura	Udział w ogółem
Rządy i banki centralne	wobec rządów i banków centralnych	703 394	100%	6,2%
Instytucje	wobec instytucji	658 245	100%	5,8%
Osoby fizyczne	detaliczne	8 238 097	85%	85,7%
	zabezpieczone hipotecznie	1 156 797	12%	
	przeterminowane	305 942	3%	
Nie dotyczy	inne ekspozycje	256 128	100%	2,3%

6. Struktura aktywów według okresu zapadalności w podziale na kategorie, wraz z dodatkowymi informacjami, jeżeli są istotne (w tys. zł)

Typ aktywa	do 1 roku włącznie	Od 1 roku do 5 lat	powyżej 5 lat	RAZEM
Kasa i operacje z bankiem centralnym	102 818	-	-	102 818
Należności od sektora finansowego	585 535	-	42 000	627 535
Należności od sektora niefinansowego:	3 104 339	5 601 103	1 823 063	10 528 505
Papiery wartościowe	459 687	4	-	459 691
Inne aktywa	362 099	100 715	78 663	541 477
RAZEM	4 614 478	5 701 822	1 943 726	12 260 026

7. Ekspozycje z rozpoznaną utratą wartości w rozbiciu na istotne branże lub typy kontrahentów

Salda korekt wartości i rezerw na dzień 31 grudnia 2009 (w tys. zł)

	Razem ekspozycje - przed odpisami	korekty wartości - odpisy aktualizacyjne	ekspozycja po uwzględnieniu korekt wartości/ w pełni skorygowana wartość ekspozycji
Wobec osób fizycznych	1 420 745	-1 111 160	309 585

8. Korekty wartości i rezerw w roku 2009

	Należności (w tys. zł)	
	31.12.2009	31.12.2008
Wartość brutto		
Osoby fizyczne	10 516 821	6 597 580
Osoby fizyczne (stary portfel*)	1 197	2 161
Klienci korporacyjni*	2 654	5 807
Odsetki	141 043	87 294
Razem brutto	10 661 715	6 692 842
Odpisy aktualizujące		
Osoby fizyczne	- 1 227 663	- 476 819
Osoby fizyczne (stary portfel*)	- 1 094	- 1 837
Klienci korporacyjni*	- 1 942	- 3 089
Razem odpisy aktualizujące	- 1 230 699	- 481 745
Różnice z zabezpieczenia wartości godziwej przed ryzykiem stopy procentowej	- 607	-
Należności netto	9 430 409	6 211 097

Stan na 31.12.2008 (w tys. zł)	481 745
Zmiana wartości odpisów aktualizujących:	
Utrata wartości kredytów i pożyczek udzielonych klientom	804 341
Wartości spisane w ciężar rezerw	- 41 257
Odwrocenie odpisów aktualizacyjnych	- 14 130
Stan na 31.12.2009 (w tys. zł)	1 230 699

9. Ekspozycje z rozpoznaną utratą wartości w podziale na istotne obszary geograficzne (w tys. zł)

Województwo	Zaangażowanie (brutto)	Kwota korekt wartości i rezerw	Kwota ekspozycji
Śląskie	246 638	192 890	53 748
Mazowieckie	170 331	134 126	36 205
Dolnośląskie	138 521	109 386	29 135

VI. RYZYKO OPERACYJNE

W zakresie ryzyka operacyjnego, Euro Bank S.A. w roku 2009 stosował standardową metodę obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka operacyjnego zgodnie z wymogami Uchwały nr 380/2008 Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka, w tym zakresu i warunków stosowania metod statystycznych oraz zakresu informacji załączanych do wniosków o wydanie zgody na ich stosowanie, zasad i warunków uwzględniania umów przelewu wierzytelności, umów o subpartycypację, umów o kredytowy instrument pochodny oraz innych umów niż umowy przelewu wierzytelności i umowy o subpartycypację, na potrzeby wyznaczania wymogów kapitałowych, warunków, zakresu i sposobu korzystania z ocen, nadawanych przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej oraz agencje kredytów eksportowych, sposobu i szczegółowych zasad obliczania współczynnika wypłacalności banku, zakresu i sposobu uwzględniania działania banków w holdingach w obliczaniu wymogów kapitałowych i współczynnika wypłacalności oraz określenia dodatkowych pozycji bilansu banku ujmowanych łącznie z funduszami własnymi w rachunku adekwatności kapitałowej oraz zakresu, sposobu i warunków ich wyznaczania, jak również zgodnie z wymogami Uchwały nr 383/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz szczegółowych warunków szacowania przez banki kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego.

W zakresie kryteriów niezbędnych do stosowania metody standardowej Bank posiada następujące elementy zarządzania ryzykiem dostosowane do skali działalności oraz zasady proporcjonalności:

- Sformalizowany system oceny zarządzania ryzykiem i ryzykiem operacyjnym,
- Bank posiada wyodrębnioną jednostkę zarządzania ryzykiem operacyjnym (Departament Zarządzania Ryzykiem Operacyjnym i Compliance),
- Bank dokonuje oceny narażenia na ryzyko operacyjne (analiza bieżąca, analizy okresowe),
- Bank prowadzi rejestr zdarzeń operacyjnych związanych ze stratami,
- System zarządzania ryzykiem operacyjnym jest poddany ocenie audytu wewnętrznego, audytu Grupy SG i zewnętrznym kontrolom organów nadzorczych,
- Departament Zarządzania Ryzykiem Operacyjnym i Compliance opracowuje regularną informację zarządczą w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym,
- Bank posiada odpowiednie procedury podejmowania działań w oparciu o informację zawarte w raportach zarządczych.

Zgodnie z wytycznymi paragrafu 18 zał. nr 14 do ww. Uchwały 380/2008 (zastąpionej w dniu 10 marca 2010 uchwałą nr 76/2010 Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka), działalność Euro Banku S.A. kwalifikuje się do linii biznesowej bankowości detalicznej.

VII. NARAŻENIE NA RYZYKO STOPY PROCENTOWEJ POZYCJI ZAKWALIFIKOWANYCH DO PORTFELA BANKOWEGO

Ekspozycja na ryzyko stopy procentowej w portfelu bankowym wynika z niedopasowania terminów zapadalności kredytów konsumenckich bazujących na stałej stopie procentowej, które stanowią przeważającą część portfela Banku i portfela depozytów, składającego się przede wszystkim ze środków od klientów zgromadzonych na rachunkach bieżących i lokatach terminowych oraz z finansowania rynkowego. W konsekwencji wynik Banku jest wrażliwy na zmiany w poziomie rynkowych stóp procentowych. Bank minimalizuje tę wrażliwość poprzez dopasowywanie struktury depozytów z rynku, przede wszystkim z grupy SG, do urealnionej struktury zapadalności aktywów.

Do monitorowania i zarządzania ryzykiem stopy procentowej Bank wykorzystuje raport urealnionej skumulowanej luki przeszacowania. Najważniejsze pozycje tego raportu to: a) kredyty ujmowane w kwotach netto, w przypadku kredytów na stałą stopę zgodnie z urealnionym terminem zapadalności, tj. terminem harmonogramowym urealnionym o wcześniejsze spłaty, dla kredytów na zmienną stopę zgodnie z najbliższym terminem przeszacowania, b) depozyty klientowskie na stałą stopę ujmowane są zgodnie z terminami wymagalności, na stopę zmienną zaś zgodnie z najbliższym terminem przeszacowania, c) transakcje rynkowe ujęte są zgodnie z kontraktowymi terminami przeszacowania lub terminami zapadalności / wymagalności, d) kapitały Banku podlegają liniowej amortyzacji przez okres 10 lat.

Wg stanu na 31 grudnia 2009r. nagła zmiana stóp procentowych w niekorzystnym dla pozycji Banku kierunku, przy założeniu równoległego przesunięcia krzywej o 100 punktów bazowych, spowodowałaby zmniejszenie przychodu odsetkowego w okresie 12 miesięcy o 9,26 mln PLN.

Bank przeprowadza również scenariusze obejmujące zmianę stóp procentowych o 200 punktów bazowych.